

derimod Hedetørv eller Mosetørv eller Hebe- og Mosejord, da kan Vedkommende selv foretage Afbrændingen, dog at han sørger for, at den fornødne Sikkerhed er tilstede, og giver Brandfogden Leilighed til at paasee, at der fra hans Synspunkt ikke er Noget iveien; saaledes er Paragraphens Bygning. Jeg kommer derved til at gaae ind paa de af Nøgisdagsmanden for Viborg Amts 3die Valgfreds (Albertsen) under Nr. 45 og 47 stillede Endringsforslag. Den ærede Nøgisdagsmand vil, saavidt jeg skjønner, have, at Afbrændingen af disse forskjellige Ting skal være aldeles forbudt i Tidsrummet fra 1ste Juli til 15de September; den maa da slet ikke kunne stee; og i den øvrige Tid af Aaret skal Afbrændingen vel kunne stee, dog kun naar Naboerne dertil give deres Samtykke. Det vil sige, Naboerne have Ret til at kunne formene Vedkommende at gjøre det. Som det af disse Endringsforslag vil sees, vil Paragraphens Redaction ganske vist vinde meget betydeligt ved deres Vedtagelse, og tillige er det ogsaa vist, at Sikkerheden vil vinde en heel Deel derved; men jeg maa dog tilstaae, at det ikke staaer ganske klart for mig, at man er berettiget til at gaae saa vidt, at man gjør det umuligt, naar Naboerne ikke ville give Tilladelse dertil, at kunne faae afbrændt paa No- den staaende Lyng, Hedetørv, Mosetørv eller Hebe- og Mosejord. Der er desuden en anden Bestemmelse i Forslaget under Nr. 47, som ogsaa synes mig gjør det næsten umuligt at foretage en saadan Afbrænding, og det er den, at Vedkommende selv skulle staae til Ansvar for den Skade, der maatte afstedkommes. Det vil jo let sees, at den Skade, der ved Omstændigheder, som muligen slet ikke ere Afbrænderen tilregnelige, her kan afstedkommes, kan antage et saadant Omfang, at det er aldeles umuligt for en Mand at kunne udrede den deraf flydende Erstatning. Jeg troer saaledes, at der er Grund til at holde paa Paragraphens Tanke, at det under strenge Forsigtighedsregler kan være tilladt at foretage Afbrændingen, selv om Naboerne ikke ville have det. — Det Forslag, som jeg har stillet under Nr. 48, forklarer sig selv, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved det. Forslaget under Nr. 44, der er det samme som

det under Nr. 49, gaaer ud paa, at Ordene „ei heller omploiet“ skulle udgaae. Den væsentligste Grund til, at dette Forslag er stillet, er, at Paragraphens Bestemmelse, naar disse Ord blive staaende, ikke svarer ganske til Forholdene, saaledes som de faktisk stille sig. Det er nemlig ikke altid, at Folk pløje Jorden, forinden de brænde, underliden harve de kun Lyngen løs, og det kunde derfor tænkes, at, naar Ordet „omploiet“ blev staaende, kunde det give Anledning til Chicaneri eller til Tvist mellem Brandfogden og Afbrænderen; det er derfor foreslaaet at skulle udgaae, tilmed da det ikke i nogen Maade er nødvendigt for Paragraphens Diemeb. Med Hensyn til det sidste Tilfælde, som af mig blev omtalt, hvor en Mand kan foretage Afbrændingen under sit eget Ansvar, er der under Nr. 50 stillet det Forslag, at han dog ogsaa skal kunne frie sig for dette Ansvar ved at bruge den strengere, i det forangaende Tilfælde befalede Fremgangsmaade. Lovet tillader ham altsaa at gjøre det selv, efter sit eget Skjøn om Sagttagelse af de fornødne Sikkerhedsregler og paa sit eget Ansvar; men han kan ogsaa frie sig for dette Ansvar ved at vælge den Maade, at lade det gjøre under Brandfogdens specielle Tilsyn og efter hans særegne Anordning. — Under Nr. 51 er der stillet et Forslag, som gaaer ud paa at give de Lodseiere, som ere ene interesserede i en saadan Afbrænding, Ret til at vælge den Fremgangsmaade, de finde passende, og som det ikke synes at nogen Anden kan have nogen begrundet Anledning til at sætte sig imod. Skeer der Skade, er det deres egen Sag, og lide ikke Naboerne derved, er der ingen Grund til at bestemme, at de skulle følge Lovens strengere Bestemmelser. — Til § 22 er der af mig stillet et Forslag under Nr. 52, hvis Hensigt er at gjøre det tydeligt, at de i Paragraphen nævnte Lovbestemmelser ikke indeholde Andet end det, der staaer i Paragraphen. Der er nemlig i den paaberaabt tvende Placater eller Lovbestemmelser, som ikke indeholde Andet end hvad der staaer i selve Paragraphen; men det, at de ere citerede der, maa vække Formodning om, at der staaer Mere i dem, og altsaa tvinge Folk til at see dem efter. Der staaer ikke Mere, og derfor troer jeg, at der er Grund til at